

HELGAT VARDE DITT NAMN

*Om namnet
över alla namn*

Sr. Joela Krüger

HELGAT VARDE DITT NAMN

Om namnet över alla namn

”Helgat varde ditt namn!” När Jesus lär oss att be, sätter han det här böneledet framför alla andra i Fader vår. Det måste betyda att det är speciellt viktigt. Ja, att det är viktigare än bönen om att Guds rike ska komma och viktigare än bönen om förlåtelse. I Herrens bön förenar vi oss än i dag med kristna från alla riktningar och traditioner. Men den här första delen av Jesu bön berör oss kanske minst. Kan det vara eftersom vi här ställs direkt inför Guds helighet – mer än i de andra böneleden?

Vilket namn upptar oss?

Kan det vara så att många av våra personliga, nationella och globala problem hänger ihop med att vi inte tar den bönen på allvar? Är vi Guds namn och håller det heligt?

Den som känner sig själv tillräckligt bra vet att vi reagerar som en seismograf på om vårt eget namn blir ärat och erkänt. Om vi bara hade varit upptagna av Guds ära hade mycket varit annorlunda. Då hade vår självupptagenhet, våra bekymmer, dold eller öppen irritation, stridigheter, snarstuckenhet och spänningar blivit betydligt reducerade. ”Hur skall ni kunna tro, ni som tar emot ära av varandra och inte söker den ära som kommer från den ende Guden?” (Joh. 5:44). Med den frågan träffar Jesus oss rakt i hjärtat. Egentligen skulle all vår uppmärksamhet och vårt innersta engagemang bara gälla ett enda namn.

Ofta är namn inte mycket mer än en beteckning, en etikett som skulle garantera för kvalitet. Men ibland hålls inte det som namnet lovar. Med Guds namn är det annorlunda: ”Jag är den Jag Är.” Gud förändrar sig

inte. Han ger inte sin ära till någon annan. Hans namn är oupplösligt förbundet med hans helighet. Och för hans eget folk, judarna, är detta namn så heligt att de inte ens vågar uttala det. Också i Nya testamentet inger ett möte med Guds helighet fruktan och bävan. Vår Gud som är tröstens Gud och barmhärtighetens Fader är och förblir en ”förtärande eld”. Men den som skälver får höra hans tröstande ord: ”Var inte rädd!”

Räknar vi honom för intet?

”Helig, helig, helig är Herren Sebaot, hela jorden är full av hans härlighet.” (Jes. 6:3) Våra länder är inte fyllda av hans härlighet. Tvärtom är de belastade av hädelser mot Gud. Dag och natt vanäras han på så många sätt att vi inte längre klarar att reagera på det som vi borde. Som kristna har vi dessutom en tendens att sky konflikter. Vi vill ha harmoni. Utan att vi märker det främjar vi därmed den multireligiösa toleransandan. Hjälplösa och resignerade slår vi fast att ”tåget har gått”. Igen står Jesus där som den föraktade, som vi räknar för intet (se Jes. 53:3) och som det inte lönar sig att kämpa för.

Men är verkligen allt förlorat? Hur kan vi ännu finna ”ett tåg” som går i rätt riktning?

En felaktig gudsbild

I flera årtionden har vi haft en förkunnelse som bara betonar Guds obetingade kärlek. Det har bidragit till att vi nästan inte reagerar när Guds namn vanäras. Det är sant att Guds barmhärtighet, godhet, nåd, kärlek och tålmod är obegripligt stor – nästan gränslös. Men det finns en annan gräns som vi desto lättare överskrider eftersom vi inte ser den längre. I toleransens och den ”kristna nästakärlekens” namn har Gud blivit endast kärlek. Han är välvillig och ser genom fingrarna, straffar aldrig, kan inte känna sorg och än mindre vrede. Visserligen behöver vi mycket

tröst och uppmuntran, men vi får inte utesluta all förmaning och varning, annars hamnar vi i ett livsfarligt självbedrägeri.

Gud är annorlunda

De tio budorden från Sinai borde ha varit nog för att varna oss för en sådan felaktig uppfattning. Efter det första budet följer det andra som uttryckligen talar om straff: ”Du skall inte missbruka Herrens, din Guds, namn, ty Herren skall inte låta den bli ostraffad som missbrukar hans namn.” (2 Mos. 20:7) Hur mycket skuld mot det här budet har inte hopat sig! Den suveräne, allsmäktige Guden är ”Gud över alla gudar”. Han är Israels kung, kung och Herre över alla folk och hela världens skapare och domare. Han är ”Ordet” och hans ord mister aldrig sin kraft. Det står fast även om vi tenderar att tolka hans tålmodiga tystnad som om Gud med tiden preskriberar skulden och efterskänker den.

Men sanningen är att den Heliga Skrift helt ifrån 1 Mosebok, profeterna och ända till Johannes Uppenbarelse vittnar om hur ära eller vanära av Guds namn har välsignelse eller förbannelse till följd. Sorg och klagan från Guds fadershjärta går igenom hela Israels historia. För sitt heliga namns skull skonade han gång på gång sitt folk. Han varnade dem och utsatte sina domar ända tills han inte kunde annat än att straffa, så som han hade sagt till dem i sitt ord. Så har Gud handlat mot sitt folk i alla tider. På samma sätt kommer han också i framtiden handla mot oss som får lov att tillhöra hans folk.

Som på Noas tid

Bibeln berättar från tiden före syndafloden att Herren var bedrövad i sitt hjärta (1 Mos. 6:5-6). Hur mycket mer måste inte det ordet gälla i dag? För så högt älskade Gud världen att han utgav sin älskade, enfödde Son. Nu är offret fullbordat. Måste inte Guds

sorg då vara ännu djupare än före syndaflo den? Hans kärlek tvingar oss inte in på den rätta vägen. Gud respekterar vår frihet och väntar tills vårt svar är lyd nad av egen fri vilja. Kärlek väntar på kärlek. Och en obesvarad kärlek lider, annars vore det ingen kärlek.

Vilken sorg för Guds fadershjärta är inte en värld som i rasande tempo avlägsnar sig mer och mer från honom! Den som överger honom är övergiven. Den som förklarar Guds bud för ogiltiga, lämnar frivilligt beskyddet över sitt liv. Han förlorar fotfästet mer och mer och har till slut ingen fast mark under fötterna längre. Därför är glädjen i himlen så stor när bara en enda syndare vänder om från sina dåliga vägar och hittar hem. Men lika stor är sorgen i himlen över de många syndarna som menar att allt är i ordning och de inte behöver vända om.

Jesus mitt ibland oss

Då Jesus Kristus är densamme i går och i dag och i evighet betyder det att han lider också i dag. ”Saul, Saul, varför förföljer du mig?” Med de här orden möter den uppståndne Jesus den fanatiska förföljaren av hans första församling. Han identifierar sig helt med de lidanden hans församling går igenom. Detsamma gäller hans ”minsta bröder” (Matt. 25:40). Den triumferande segerherren från Golgata välsignar oss inte fjärran ifrån, utan är oss närmare än den käraste människan kan vara. Allt hos oss berör honom. Han lider *med* oss och lider *på grund av* oss. Än i dag går han i förbön för oss hos sin Fader. Än i dag väntar han på att den siste fienden ska läggas under hans fötter. Vi kan inte föreställa oss hur strängt straffet blir för den ”som trampar Guds Son under fötterna och håller förbundets blod för orent, det blod som har helgat honom, och som smädar nådens Ande” (Hebr. 10:29). Jesu blod som han gav till vår frälsning

är högheligt. Högheligt är också det namn som står skrivet över honom på korset: ”Jesus från Nasaret, judarnas konung”. Är det så att detta högsta av alla namn blir tillbett i våra församlingar? Ropar vi ut det, ärar vi och upphöjer honom? Här hos oss i Tyskland jublade skarorna emot ett annat namn. Från en judehatare förväntades det frälsning (”Heil” på tyska) och räddning. Skulle vi nu inte ära och tillbe judarnas kung desto mer? På det sättet kan bönen ”Helgat varde ditt namn” bli levande för oss.

Ett SOS-tillstånd

Vi har förlorat känsligheten för Guds helighet. Profeten Malaki skildrar det här tillståndet i de sista kapitlen av Gamla testamentet. Stora löften ges till dem som fruktar Herren och ärar hans namn (se kapitel 3:16-17). Malaki profeterar också om Elias ankomst och om försoningen mellan fäder och barn i den sista tiden (4:5-6). Men innan det sker blir Guds folk uttryckligen varnat för det här SOS-tillståndet. När vi jämför det andliga tillståndet som skildras här med situationen i dagens församling, kommer samma aningslösa reaktion till uttryck.

Gud vänder sig till dem som håller gudstjänst och likväl föraktar hans namn. De svarar och frågar: ”På vilket sätt har vi föraktat ditt namn?” (Mal. 1:6). Gud svarar: ”Ni vanhelgar det när ni säger: Herrens bord är orent...” (v. 12). De kan inte förstå varför han vänder sig ifrån dem trots att de suckar och gråter så mycket. Så frågar de: ”Varför?” (Mal. 2:14). Herren förklarar för dem att det har med deras äktenskapliga trolöshet att göra. De tröttar ut Herren med sina ord och undrar: ”På vilket sätt har vi tröttat ut honom?” och ”Var är Gud som dömer?” (Mal. 2:17). Han kallar dem till omvändelse och de frågar: ”Varför skall vi vända om?” (Mal. 3:7). Han förmanar dem och säger: ”Ni har talat hårda ord mot mig.” De säger: ”Vad har

vi talat mot dig?” (Mal. 3:13). Gud måste klaga: ”Om nu jag är en far, var är då den heder som borde visas mig? Och om jag är en herre, var är då fruktan för mig?” (Mal. 1:6).

Davids styrka

Hos David ser vi det motsatta. När David vågade träda in i kampen mot Goliat hade han bara ett motiv: Denne filisté hade angripit Guds ära. Därför gav Gud honom seger även om det mänskligt sett såg helt omöjligt ut. Ingenting försvagar Satan mer än när vi helgar, ärar och upphöjer Guds namn. Ingenting försvagar församlingen mer än när den mister känslan för det som vanärar och nedvärderar Guds namn.

Vi strider inte mot kött och blod utan mot furstar och väldigheter, mot ondskans andemakter i himlarymderna. Föreställningen om en osynlig värld borde inte vara främmande för oss i elektronikens tidsålder. Nästan alla har när som helst tillgång till en osynlig verklighet. På liknande sätt kan vi föreställa oss att osynliga signaler ständigt angriper Gud och säkrar denna världens furste rättigheter, som han vet att utnyttja helt och fullt. Kampen riktar sig alltid direkt eller indirekt mot vår Herre och skapare, han som är Israels Gud. Om det gäller insatsen för det ofödda livet eller kampen mot antisemitismen, så handlar det om Gud själv och hans ära.

Ge Gud äran och tillbe honom

”Frukta Gud och ge honom äran, ty stunden för hans dom har kommit. Tillbe honom som har skapat himlen och jorden, havet och vattenkällorna.” (Upp. 14:7) I vår tid är lovsång och tillbedjan en viktig del av programmet i Jesu församling. Det har vi all anledning att glädja oss över. Men det hade varit en stor vinst om vår tillbedjan hade varit förankrad i en sann och djup gudsfuktan som också räknar med en kommande dom.

Då hade vi inte bara varit upptagna av att njuta av Guds närvaro utan också längtat efter att komma nära Guds fadershjärta, det som lider eftersom han älskar oss så högt. Den helige Ande önskar att göra den här innersta hjärtekontakten så fast och stark att vi kan ge honom ära till och med under tider av stora personliga prövningar. Vi får göra Jesu ord till våra egna då han ärade sin Fader och sa: ”Nu är min själ i djup ångest. Vad skall jag säga? Fader, fräls mig från denna stund? Nej, just därför har jag kommit till denna stund. Fader, förhärliga ditt namn!” (Joh. 12:27-28).

Babels torn i dag

Människan har i obeskrivlig arrogans utestängt Gud som Herre och skapare. I stor utsträckning är han avlägsnad från vår föreställningsvärld. Vi är i färd med att själva skapa ”den nya människan”. Vi bestämmer om ett barn ska få leva och i så fall vilka egenskaper det ska ha. Det ska helst övervakas från laboratoriestadiet. Vi bestämmer om det ska växa upp med pappa eller mamma, eller med flera fäder eller mödrar. Vi vill själva bestämma hur livet ska bli och när vi vill dö. Människan räddar utrotningshotade djurarter och vill med miljöskydd rädda hela planeten. Vi vill förhindra krig och skapa fred. Ingenting verkar vara omöjligt längre.

Alla ansträngningar och nyvinningar skulle tjäna till människans bästa. Men det kommer att visa sig att vi med många av våra prestationer ödelägger oss själva. Som det var när Babels torn byggdes, kommer Gud att gripa in eftersom människan har förgripit sig på honom. I den ojämna kampen mot Goliat segrade den egentligen alltför unge, oerfarne och obeväpnade herdepojken David med sin slunga. Gud vinner alltid de största segrarna med sin ”lilla hjord” som inte kämpar för sin egen utan för hans ära.

Minoritetens makt

I världens ögon kommer den här lilla hjorden alltid vara en obetydlig minoritet, som redan från början är underlägsen. Men när vi är gripna av passionerad kärlek till vår föraktade Herre, kommer fienden att uppleva att vi är farliga, ”överväldigande som en härskara” (se Höga V. 6:3,9). Så beskrivs bruden i Höga Visan. Hon gör fienden förskräckt och jagar honom på flykten. Mindretalet, om det så bara är en enda människa, är som Mose, som räknade Kristi smälek som en större rikedom än Egyptens alla skatter. En sådan människa är också beredd att bära vanära utanför det stora kyrkliga lägret (se Hebr. 11:26 och 13:13). Det här är ett mäktigt uppdrag, hur föga vällyckat och effektivt det än må se ut för omvärlden. Vi vill leva för att Gud ska bli sedd, känd och älskad. Vi längtar efter att återerövra något av det som har tagits ifrån och nekats honom – den ära som hans namn förtjänar!

Han väntar på oss!

Guds namn är omgivet av en obeskrivlig glans av ära och härlighet. Även om vi med våra liv bara kan belysa detta namn med en liten stråle, har det lönat sig att leva. Till lov och pris för hans härlighet och nåd är vi skapade och frälsta.

”Ge åt Herren hans namns ära, tillbed Herren i helig skrud!” (Ps. 29:2) Det betyder: Ge honom det som tillhör honom. Ge honom det som har gått förlorat! Inte åt oss, Herre, inte åt oss utan åt ditt namn ge äran! Ge honom ära utan att tänka på er egen vinning. Det väntar han på mer än något annat. Bara han är värd all ära. Han själv är vår framtid. För äran, riket, makten och härligheten tillhör honom från nu och till evig tid!

Till samma tema av M. Basilea Schlink:

GUDS BUD – MIN GLÄDJE	252 sidor
BOT – ETT GLÄDJEFYLLT LIV	80 sidor
DEN FÖRSTA KÄRLEKEN	96 sidor
PATMOS – DÄR HIMLEN VAR ÖPPEN	144 sidor

Andra häften av Mariasystrer Joela Krüger:

MEDMÄNSKLIGHET – En orienteringshjälp i vår tids humanistiska storm	16 sidor
VAR ÄR JUDARNAS KONUNG?	16 sidor
BÖNEHJÄLP I ÄNDENS TID	6 sidor

Originallets titel: GEHEILIGT WERDE DEIN NAME
– Über unseren unvergleichlichen Gott

Bibelcitат: Svenska Folkbibeln 98
Översättning: Mariasystrarna
Omslagsbild: Tron Eilert Holst-Pedersen

© De Evangeliska Mariasystrarna i Norge